

FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer

Dato: 7. marts 2025

KOM (2020) 0825

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester)

Kommissionens svar på spørgsmål stillet af medlem af Europa-Parlamentet Christel Schaldemose om DSA

Til orientering fremsendes Kommissionens svar på spørgsmål stillet af medlem af Europa-Parlamentet Christel Schaldemose om Kommissionens forslag til forordning om et indre marked for digitale tjenester.

Med venlig hilsen

Europaudvalgets sekretariat

Spørgsmål 1:

Vil kommissionen redegøre for, hvordan det giver mening, at onlinemarkedspladser, der er etableret i Europa, som f.eks. Temu, ifølge artikel 8 i forordningen om digitale tjenester "ikke må pålægges en forpligtelse til at overvåge", at den dokumentation for, at de produkter, som de formidler mellem sælgere og fabrikker i tredjelande til EU-forbrugere, er lovlige i henhold til EU-retten? Hverken artikel 31 eller 34 i forordningen om digitale tjenester synes at ændre på, at man i henhold til artikel 8 ikke kan indføre en pligt for onlinemarkedspladserne til at undersøge, om produkter og emballager er lovlige, inden de sættes til salg.

Dette synes at stå i skærende kontrast til det grundlæggende princip om, at traditionelle europæiske handelsvirksomheder har pligt til at sikre, at produkterne, som de tager hjem fra sælgere og fabrikker i tredjelande er i overensstemmelse med EU's produkt- og miljølovgivning. Dette skal sikres, før produkterne sættes til salg.

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om det ansvar, der påhviler onlinemarkedspladser for produkter, der sælges gennem deres tjenester](#)

Spørgsmål 2:

Har Kommissionen overvejet, hvilke konsekvenser det vil have for forbrugerbeskyttelsen og effektiviteten af den vedtagende lovgivning om den grønne pagt, den harmoniserede lovgivning under den nye lovgivningsmæssige ramme og forordningen om produktsikkerhed i almindelighed, at onlinemarkedspladser, der formidler produkter mellem sælgere og fabrikker i tredjelande til EU-forbrugere, ikke er kategoriserede som økonomiske operatører, og dermed ikke har ansvaret for at sikre, at produkterne fra tredjelande overholder EU-lovgivningen, før de markedsføres og sælges til EU-forbrugere?

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om det ansvar, der påhviler onlinemarkedspladser](#)

Spørgsmål 3:

Har Kommissionen gjort sig tanker om, hvorvidt onlinemarkedspladser overhovedet bør reguleres efter samme principper som sociale medier, musik- og filmtjenester mv., idet der er tale om formidling af fysiske produkter i det ene tilfælde og ytringer og immaterielt indhold i det andet tilfælde?

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om det ansvar, der påhviler onlinemarkedspladser](#)

Spørgsmål 4:

Temu er kategoriseret som en meget stor onlineplatform i Digital Service Act. Hvilke undersøgelser har Kommissionen foretaget med henblik på at sikre, at Temu reelt er en onlinemarkedsplads ("en udbyder af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med producenter") og ikke selv køber og videresælger de produkter, der bliver solgt på platformen?

Dette spørgsmål er vigtigt at få afklaret, da Temu, som er etableret i Irland, vil være at betragte som en økonomisk operatør (importør eller fabrikant) efter produkt- og miljølovgivningen, hvis TEMU reelt selv køber, ejer og videresælger de produkter, som "formidles" via deres egen hjemmeside.

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om det ansvar, der påhviler onlinemarkedspladser](#)

Spørgsmål 5:

Har Kommissionen foretaget undersøgelser af, om de sælgernavne, som fremgår af Temus salgsannoncer, er udtryk for virkelige virksomheder, der kan kontaktes og kommunikeres med, og som er klar over, at de angives som sælgere af produkter på Temu?"

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om det ansvar, der påhviler onlinemarkedspladser](#)

Spørgsmål 6:

Flere europæiske børne- og ungeorganisationer oplever, at de enten ikke kan blive udpeget, eller at de ikke kan komme i gang med arbejdet som pålidelige indberettere ("trusted flaggers"). Det er enten på grund af nationale myndigheder, der endnu ikke har tildelt organisationerne status som pålidelige indberettere, eller fordi organisationerne mangler retningslinjer fra Kommissionen, der gør, at de kan påbegynde det afgørende og centrale arbejde i henhold til forordningen om digitale tjenester.

1. Mener kommissæren, at det er acceptabelt, at alle disse børne- og ungdomsorganisationer ikke kan påbegynde deres arbejde, som ellers er beskrevet klart og tydeligt i forordningen om digitale tjenester?
2. Kan Kommissionen redegøre for, hvornår disse retningslinjer vil blive offentliggjort, som flere organisationer påpeger mangler, før de kan påbegynde deres arbejde?
3. Hvordan stiller Kommissionen sig til det faktum, at forordningen om digitale tjenester trådte i kraft i februar, men flere dele ikke ser ud til at være fuldt gennemført?

Læs Kommissionens svar her:

[Svar på spørgsmål om forordningen om digitale tjenester](#)